

De dag voor het begin van de herfstvakantie staat in de Burchtse basisschool Sint-Martinus traditioneel in het teken van de speelgoedbeurs. Deze beurs is de apotheose van de Missiemaand. Men zou de slogan “Met een warm hart geven uit de eigen overvloed” een doelstelling kunnen noemen uit het leerplan sociale opvoeding. Het gaat echter veel verder. Het “geven” wordt aan den lijve ondervonden omdat er heel wat inspanningen aan voorafgaan. Wanneer deze ludieke actie bij deze volwassenen van morgen bijdraagt tot het vormen van een houding waarbij aandacht geschonken wordt aan de medemens, vindt het schoolteam dit opzet geslaagd.

Ruime tijd voor de dag van de speelgoedbeurs beginnen de leerlingen van de 5de en de 6de klas met het verzamelen van speelgoed waarvan ze afstand willen doen. Men kan zich voorstellen dat hier soms heel wat overwegingen komen bij kijken in het kinderhoofd. Het resultaat is een bonte verzameling voorwerpen die ondanks hun goede staat, toch kunnen gemist worden. Na het prijzen van elk artikel en het ontwerpen van originele prijskaartjes, worden de waren te koop aangeboden. De prijzen worden laag gehouden. Het is een kwestie van centen, maar ook hier wordt bewezen dat vele centjes één groot maken.

Jong en oud bezoekt de beurs. Alle klassen van de kleuterschool en de lagere school komen hun duit in het zakje doen. Speelgoed kopen is altijd leuk. De opbrengst, deze editie een bedrag van € 600, werd door de leerlingen aan verschillende projecten geschonken. Zo kregen de projecten Klim Op (Brazilië), Animata (Senegal) en het project van broeder Hugo (Ethiopië) een deel van de opbrengst. Ook aan het gezin dat recentelijk te kampen had met een woningbrand werd gedacht.

Na al die jaren is de speelgoedbeurs een mijlpaal geworden in het schoolleven. Oud-leerlingen die nu reeds de leeftijd van twintig voorbij zijn, spreken geregeld over hun herinneringen aan de grote speelgoedverkoop. Een enkele keer verschijnt er zelfs een goed bewaard attribuut in een kraampje dat vele jaren geleden al eens van eigenaar veranderde. Dit is leuk als anekdote en het bewijst dat speelgoed soms echt duurzaam kan zijn.

Wim Van Ranst